

IV. kötet.

Budapest, 1889. február 3-án.

5. szám.

Egy kis só, egy kis feleség.

— Humoreszk. —

Jó Csipkeregny Boldizsár bácsi, meg ne haragudjál rám, ha zavarlak örök álmodban. Egy kicsit meg akarok rólad emlékezni. Letakarom rólad a feledés fátyolát, mert bizony-bizony, beszótte emlékezetedet a pókháló. De ha mégis zokon vennéd ezt tőlem ott alant a sötétben, ne küldd hozzám az éj gonosz szellemeit, hogy megnyomjanak ágyamban, amúgy sem tudok rendesen aludni.

***

Lakott egykoron Maglód községében a két Csipkeregny család. Testvér volt a két családfő, régi nemes család ősi ivadéka. Az idősebb, Boldizsár, a nemes csizmadiamesterséget űzte, mely polgári mesterséget akként hozta nemesi származásával összefüggésbe, hogy czímerét, a háromfarku oroszánt, sarkantyus csizmába bujtatta. Az ifjabb, Miklós, az csak egyszerű gazdaember volt. Bezzeg mezt-láb is járt a háromfarku oroszánja!

Hanem büszke volt mindkettő a nemességére. Kivált Boldizsár bá. Ha Miklós öccse valami igen jót akart neki mondani, elég volt ennyi:

— Csak kirí belőled a nemes vér, Boldizsár bátyám!

Erre az volt a rendes felelet:

— Dejszen te sem vagy ám kutya, Miklós ecsém.

Példás békekességben, szép egyetértésben éltek egymással, a meddig t. i. egyszer össze nem kaptak. Mert hát mi sem tarthat örökké. A maglói templom tornya is ledült, pedig eléggé meg volt támogatva dúczokkal; az

öreg esperes úr is egy jobb hazába költözött, pedig valtig hangoztatta az öröklétet; még a Boldizsár bá' csinálta eszímák sem tartottak igen sokáig, ámbár ugyancsak beveregette szegekkel: hát a szép egyetértés hogy tartthatott volna sokáig, mikor az sem sánczokkal nincs meg-támogatva, sem patkószegekkel nincsen kiverve!

Nem is tartott sokáig.

Pedig nem volt valami nagy ok a haragra, azaz hogy annak kellett lenni Boldizsár bátya előtt, a miért olyan nagyon, de nagyon meg tudott haragudni.

Történt vala a dolog akként, hogy Miklós öcs háza egy kis fiucska világrajövele által lett élénkebbé. De még ez ellen nem lett volna kifogása Boldizsár bátyának, mert ő különben békés természetű ember volt. Lám, Dugacz Máté jegyző uramra sem haragudott, ha felhúzta azt a fehér porzellánnadrágját, mely biztosan esőt hozott; sőt Pedelkó Ambrus bíró uramat is szívelhette, ámbátor bockorban járt csizma helyett. De az a veszett história, hogy azt a kis porontyot Samunak keresztelték, ez már csakugyan kihozta türelméből. Mert valamiképen hogy létezik mindenféle János: Fehér János, Fekete János, Barna János, de már Narancsszinü János nem ekzisztál; azonképen nem volt még eset arra, hogy a Csipkeregnyek nemes családjában valaha csak egy fél Samu is lett volna. Így csak a Mógerék bikáját hívják.

Ez sok volt Boldizsár bátyának. Hiába engesztelték, hogy hát iszen lesz még több gyerek is, akár mind Bol-

dizsarra keresztelik őket, meg hogy az asszony apját is Samunak, még pedig Csóka Samunak hívták, mégis derék jóra való ember volt — Isten nyugossa, — nem használt semmit. Oly nagy különbség volt az öcs és a bátya nézete közt, mint a milyen különbség van a cserebogár meg a czipóhúzó között.

Mikor aztán már Boldizsár bátyát nagyon is elragadta a régi családi becsület megsértése felett való megbotránkozása, nem állhatta tovább Miklós öcs, hogy ki ne jelentse:

— Csak kirí belőled a goromba vér, Boldizsár bátyám.

— Dejszen te is nagy kutya vagy ám, Miklós öcsém!

A harag még az asszonyokra is elharapódzott. Mindent egymás ellenére tettek. Ha Miklósné rostélyosnak valót hozott a szék-ből, Boldizsárné bizonyosan vesepecsenyét vitt; ha viszont emez zöldre meszelte a háza falát, az ángyomaszszony csak azért is sárgára mázolta. S ha Boldizsár bá már nem akart a csizma árából engedni, csak azt mondá ezentúl: «Samu legyen a nevem, ha oda adom.»

Egyszóval nagy volt az ő haragjuk.

A Samu gyerek már akkor jól tudott czöveket ugrálni, fára mászni s szilvát lopni a Boldizsárék kertjéből, mikor ezeknek kis lánykájuk született. És még ez az örvendetes esemény sem hozta közelebb a két testvért. Sőt mi több, mikor a Samu gyerek az ablakhoz lopódzott, megtudandó, csakugyan olyan irtóztató nagy fülei vannak-e a kis rokonnak, mint otthon mondták neki, csak ráförmedt Boldizsár bá:

— Takarodsz innen, te kigyó fattyu, te akasztófahajtás, te-te-te Samu!

A gyermekek növekedtek szépen. De korántsem oly érzelmek között, mint a minőket a szülők tápláltak egymás irányában. Nagyon rokonszenvezett egymással a két fiatal. Talán épen azért, mert meg volt tiltva az egymással való érintkezés. S midőn már a gyermekorból kigázoltak, Samuból derék szál legény, Erzsikéből pedig csinos karsu hajadon lett, a kölcsönös vonzalom valóságos szerelemmé fejlődött köztük. Hiába volt Boldizsár apa fenyegetőzése: «Ha még egyszer azzal a himpellérel beszélsz, kitekerem a nyakadat!» Valamint

Miklós apa is hiába ígérgette: «Ha még egyszer azzal a szotykával szóba állsz, szíjjat hasítok a hátadból!» a párocska azért csak talált alkalmat, hogy kicserélhessék egymással szívük édes érzelmeit.

Hanem fájdalom! csakhamar vége lőn az aranjúezi szép napoknak. Egy alkalommal — egy kertbeli összejövetelük alkalmával csak meglepi őket Boldizsár bá. Samu ijedtében felmászott egy szilvafára.

— Jössz le arról a fáról? Te gézengúz, te himpellér, te-te-te Samu!

Samu persze nem volt hajlandó engedni a szép szónak. Csak mikor Boldizsár bátya megígérte becsület szavára, hogy rá nem teszi kezét, szállott le a biztos fellegvárból.

Szavatartó ember volt Boldizsár bá, nem tette rá a kezét; hanem az a lábszíjj, jajj, az a lábszíjj, be irgalmatlan mód porolt egy nadrágot, egy kabátot, miegymást.

Erzsike pedig kapott hatnapi szobaáristomot. Különösen pedig mikor híre járt, hogy a helységet éjjelenként gonosz emberek látogatják, akkor meg pláne ki sem volt szabad a házból mozdulnia, minthogy tudvalévóképen minél gonoszabb az ember, annál jobban szereti a szép lányokat. Tehát vigyázni kell rájuk.

Ezek a gonosz emberek sok istentelenséget követtek el. Boldizsáréknak felgyuj-

tották a kukoriczagórójukat (három nap pattogatott kukoriczát evett az egész község); egyszer Dugaczné fejéről lelopták a kontyot; (könnyű dolog volt, nem a saját termése vala); Pedelkó biró uram szájából pedig kilopták szundikálása közben a pipáját s macskafarkat dugtak helyébe; egyszer meg jegyző uramat, a mint egy késő esti ferbli-ülésből haza botorkált, megtámadták s minthogy elvesztvén minden pénzét, egy garast sem leltek nála, úgy képen teremtették, hogy a jegyzői orr paprika formája daczára is azt hitte magáról, hogy öntöző, s megeredt a vere.

De ki tudná e gézengúzok dolgait mind elszámolni? Elég az hozzá, nagy félelem szállta meg a békés lakosokat, de még a nem békéseket is.

Csipkereghy Samu pedig búsan ült házuk előtt egy kiszáradt oleanderfa hordóján.

Egyszerre csak megszólítja valaki :

— Jó nápot ádj Isten ifjúr!

Sámuel felütötte fejét.

— Adj Isten Csicsa!

— Hej milyen felséges saga van ennek á leándernák! — kezdi a társalgást Csicsa. — De még milyen pompás! valóságos perkeltmalacs-szag!

— Ugyan menj utadra, Csicsa, ne bosszants! — szól Samu kedvetlenül a jövevény felé.

Csicsa a maglódi első banda (második nem lévén) nagybögőse volt. Fura cigánytermék. Egyszer elvitték katonának, de nem tartották benn soká, a lúdtalpa miatt két hét múlva kiszuperálták. Hanem mikor haza került, és oldalbordája megszólította: «Csicsám, Csicsám, csakhogy a hazsát megmentetted!» — durván lökte el magától:

«Nem tudok magyarul, elfeledtem, künn voltam Talián országban.

És ebben a makaességében megmaradt egy álló hónapig. Szegény felesége eleget sirt-rítt miatta. Míg végre talián munkások jöttek a faluba vasutat építeni, s Csicsának szólni kellett volna velök, akkor aztán megoldódott a nyelve.

— Ná, feleség, ázs Isten meghallgáttá á rimánkodásodát. Már megint tudok mágyáruul, hánem á dévlá isse ágyon, táliánul meg elfelejtettem.

— Már mért is bosszantanám az ifurat?

Nem természetem az nekem, — válaszolt Csicsa féloldalt közeledve. — Hanem mert eltaláltam a gondolatját, hát mondok magamban, majd segíték rajta.

— Hej Csicsa, annyit értesz te ahhoz, mint kakas a retekhez! — sóhajtott Sámuel szomoruan.

— Vakuljak meg mind a két tyukszememre, ha nem találtam el. Hát mondja csak, nem az Erzsikéről gondolkodott, mi? Ugy-e eltaláltam?

— Mi közöd hozzá? Mondtam már, eredj az utadra!

— Hát ahhoz mit szólna, ha én a Boldizsár bácsi szívét megpuhítanám mi? — folytató Csicsa bizalmas vigyorgással.

— Képes volnál te arra? — kiáltott egyszerre Samu a hordóról felugorva.

— Képes! — fitymálódék Csicsa. — Hajszen minden ember képes. De én egy kövér malacsról — hallja ifjúr? — egy kövér malaczkáért megpuhítom a Bol-

dizsár bá szívét. Ha olyan kemény volna is a szive, mint a marhatalp, én meglágyítom olyanra, mint a keztyübőr. Megteszem a maga kedvéért. Hej, mikor maga csak akkorácska volt, mint a kisujjom, de sokszor megtépázta a szakállamat, mikor ölbe hordoztam.» (Egy esztendővel volt idősebb.)

Samu karon ragadta Csicsát s bevonta az udvarba. Ép' látszott messziről a Dugacz uram fehér nadrágja, nem kell annak mindent tudni.

— Nagyot szóltál, Csicsa; de aztán megteszed-e majd?

— Megteszem-e? Csak hallgasson ide, könnyű az egész. Majd úgy este felé odasompolyog az ifur az Erzsike ablaka alá; hiszen tudja, melyik az, ott öntötték le a minap, pedig nem is tiszta vízzel. Hanem erről ne szóljunk. Amint aztán odasompolygott Erzsike ablaka alá, én oda-

kiáltak a Boldizsár bácsinak: «Tolvaj van a ház előtt!» Ó aztán majd kapja a puskát.

— Jaj!

— Csak ne féljen semmit, még nem durrant, itt vagyok én. Mert a mint mondom Boldizsár bácsi lekapja a puskát, én már akkorra kiszedegettem belőle a srétet. De ennek egy malaczkocskája az ára. Ez már az én dolgom lesz; de az már a maga dolga lesz, hogy orditson mint a veszett fene, mintha agyonlőtték volna. Ismerem én ökelmét, úgy megijed majd, mint a gombóc, ha bekapják.

Azonban maga ifuram a világért se engedjen. Mindaddig legyen meglőve, a meddig Boldizsár bá nem enged. Ennek pedig maga szabja meg az árát. Hát nem jó lesz mi? Ugy-e hogy jó lesz?

— Hát tudod, Csicsa, — felelt nagy vártatva Samu vitéz, — hiszen mondtál volna valamit, csak aztán jól sülné el.

— Ha el nem sül, süljek meg én! — replikált Csicsa nagyot ütve mezítelen mellére.

— Hát aztán mikor lesz ennek a napja?

— Ennek már ma este lesz a napja. Ugy bizony, mert ha még ma nem ehetem abból a kövér malaczkocskából, hát megüt a guta.

— Aztán megembereld ám magadat, Csicsa!

— Én megemberelem magamat, csak aztán az ifur is megmalaczolja magát, — szól Csicsa protekziós pófával s kibaktatott az udvarból.

(Vége köv.)

Egy ritka nő.

— Miért nem produkál nagysád inkább irodalmi műveket oly haszontalan prózai dolgok helyett mint a kötés?

— Azért, mert mindig hallom, hogy sok a könyv; de hogy a harisnya sok volna, azt még sohasem hallottam.

A rejtélyes betűk.

Egyik törvényszékhez kinevezték Krausz Móriczot joggyakornokká, s rögtön kiosztottak neki elintézés és előadás végett néhány könnyebb természetű ügydarabot. Az újdonsült joggyakornoknak már első nap szemébe tűnt, hogy a bíró urak az általa elintézett ügydarabok mindenikére pontosan följegyezték nevüket, mely elé következetesen oda biggyesztették azt a három betűt: *ref.* (azaz: referálta). Szöveget ütött a fejébe ez a rejtélyes szó. Mi lehet az? kérdezte önmagától, míg végre hosszas tündés után úgy fejtette meg, hogy az nem lehet más, mint az előadó bíró vallása rövidítve, minthogy az előadó református vallású. Kapja tehát magát s az általa elintézett ügydarabokra ő is lelkiismeretesen rávezette neve elé vallását is megrövidítve illetékesen: *izr. Krausz m. p.*

Választékos védelem.

Az atyafinak a fegyverét elkobozták a csendőrök, őt magát pedig bevitték a főszolgabíróhoz, ki előtt így védekezett a jámbor:

— Én a fegyvert szélső ember lakókép tartom magamnál, mert őr vagyok, mint utolsó ember, s a szélső lakó nem tudni, mit koronáz.

A kérő bosszúja.

— No, megállj, kegyetlen apa,
Lányodat vagy éltedet! —
Mond s legottan dárdát kapa
S minden csatlóást összeszed, —
Elfogy még egy jócska hordó
Bátorító papramorgó.
Aztán — hajrá! — lóra kap
Tuhutum a bős lovag.

Keselókeő büszke vára,
S te is döllyfös vén ura!
A rúd rútul rátok jára,
Tuhutum jó bosszura.
Add ki, Timár, add ki Jolánt,
Mert nem kapsz egy pipa-dohányt
Fejedért, úgy le arat,
Ujra ha adsz kosarat!

Itt robog már a szilaj had
Felfelé a vár-hegyen,
Szép Jolánka egyre jajgat,
Nem tudja, hogy mit tegyen.
S szörnyü lesz itt a tusa,
Embervérre van gusztusa,
Tuhutum fogesikorog
S szeme szörnyü mód forog.

Pusztulás és halál jönnek,
Kő kövön itt nem marad!
Óreg, fogadd el őt vőnek,
Ne adj újra kosarat!
Ne is menj fel a várfalra,
Poczakodtól jobbra-balra
Fütyül már a kelevész;
Valamelyik belevész.

Az érzekaput döngeti már
Tuhutum, hogy kong belé;
De a falról a vén Timár
Egy buzogányt sújt felé...
Borzadály fut végig hadján —
Ott találta czifferblattján,
Hogy az orra krumpli lesz —
Egymást kérdik, — huh! mi ez?

Tuhutum is most felordít,
És legott meg áll a harc,
Hadi ménjén egyet fordít
S kommandiroz: — Hátra arcz!
«Nem ért tréfát e vad paraszt,
Nincsen leány ki itt maraszt;
Utánam hát vitézek!»
S rohant, vissza se nézett.

Scavola.

Különbség.

— Megváltozott nagyon a kereskedelem is.
— Biz igen; mennyi szédelgés, mennyi bukás!
— Még a bukás is más ma! Régente ha valamelyik kereskedő megbukott, azt mondtuk róla, hogy szegény, néhai; ma azt mondjuk: a boldogult.

Maguk közt.

I. Jogász. Fogadjunk, nem találod el, hova megyek?
II. Jogász. A zálogházba.
I. Jogász. Nem.
II. Jogász. Légyottra.
I. Jogász. Nem.
II. Jogász. A trafikba.
I. Jogász. Nem.
II. Jogász. Kávéházba.
I. Jogász. Nem.
II. Jogász. A váczi utcára.
I. Jogász. Nem.
II. Jogász. Akkor megfoghatatlan előttem, hova is mehetnél hónap végén?
I. Jogász. Az — egyetemre.
II. Jogász. Istenemre, erre nem is gondoltam!

Természetrajzi órán.

Tanító. Pista, melyik állat ragaszkodik legjobban az emberhez?

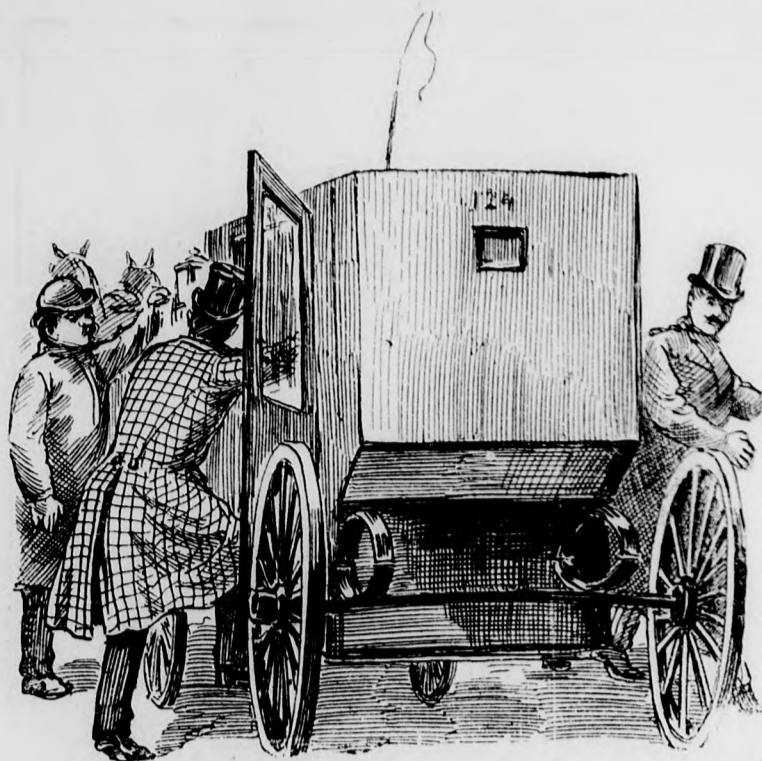
Pista. A piócza.

A rövidlátó bérkocsis,

vagy: a megszökött pasasérosok.

Bérkocsis. Hová parancsolják nagyságtok?

I. jogász, (mialatt társa a tulsó ajtón kiszáll.) A központi indóházhoz.

Béerkocsis. Gyű, te sárga!

Béerkocsis, (mialatt a másik jogász is kibujik.) Két perc alatt ott leszünk.

Béerkocsis (az indóház előtt). Tyűh! megszöktek a gazemberek!

Vigasz.

Nem mindig boldogul, ki jó, igaz;
Sok szív sajog gyógyíthatatlanul,
S ha bánatára nem derül vigasz,
A megtört lélek túrni megtanul.

Pusztá tőrésből rózsá nem nyilik,
De tőrés nélkül soha sem fakad:
Tanulj hát túrni, túrni a sirig,
S a rózsá, vagy — tőrés ki nem marad.

Bertrand.

Biró előtt.

Biró. Hallja, barátom, maga rossz úton jár!
Vádlott. Hát tehetek én róla? Mért nem csinál a vármegye jobbat!?

Visszavágás.

Néző (egy cirkusz clownjához): Mondja csak, minden bohócnak ilyen ostoba arczczal kell birnia, mint az öné?
Bohóc. Ha olyan ostoba arczom volna, mint az úré, dupla fizetést kapnék.

Egy kis tévedés.

Diákkoromban történt meg velem ez a kényes história.

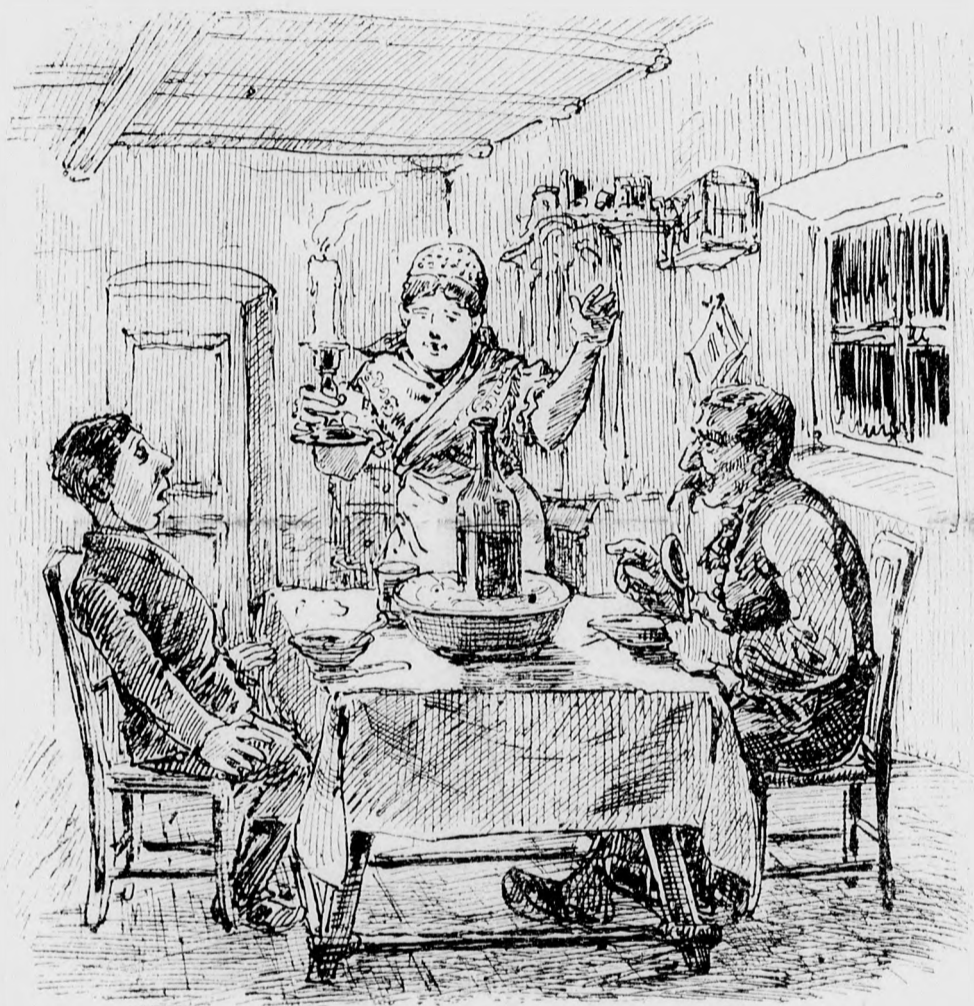
Mint sok más szegénysorsu tanuló, rendszeren éhesen feküdtem és éhesen keltem. Örültem, ha ebédre jutott valami és ünnepnek tekintettem azt a napot, melyen egy kis potya vacsorához juthattam.

Volt azonban egy kiváló jóakaróm, a ki minden évben egyszer kézzelfoghatólag be is bizonyította, hogy milyen jó barátom, akkor t. i. mikor születésnapját ünnepelte.

Horváth Máténak hívták a jeles lábtyűművészt, a ki minden évben egyszer születése napján megvendégelt egy jó vacsoráig.

Állott pedig ez a vacsora egy tál töltött káposztából, a hozzávaló somogyi karcossal.

Egy ilyen születésnap vacsora alkalmával már javában folyt a tányérok és «eszczájgok» csörgése, midőn a gazdasszony véletlenül eloltotta a lámpát. Gyufa nem volt kéznél, hogy hamarosan meg lehetett volna gyújtani; de

meg a lámpaüveg is sokkal melegebb volt, semhogy azonnal le lehetett volna venni, a gazdasszony tehát a konyhába sietett, hogy új világosságot hozzon, mi pedig a sötétségben maradtunk.

E kedvező alkalmat nem hagyhattam felhasználatlanul. Észrevettem, hogy a majsztram igen takarékoskodik a karcossal, mert bár a tányérom mármásodszor kezdett üresedni, a boros-üveg még érintetlenül állott előttem.

Egyet gondoltam tehát és a sötétségben csendesen nyakon ragadtam a flaskót és jót húztam belőle. Azután pedig még csendesebben, nehogy valaki észrevegye, visszahelyeztem az asztalra.

A következő pillanatban a háziasszony megjelent az új világító eszközzel, a gazda rám nézett, én a föld alá szerettem volna süllyedni.

A boros flaskó a töltött káposztás tál kellő közepében állott.

K. B.

Hűség.

Ritka hűség! Klári nagysám
A hűségben oly csodás!
Ő csak velem megy a tánczba,
Köztünk ez már így szokás...
Haj! nagy oka van ám annak,
Mert hát az én Klárikámat
Nem kéri fel soha más.

Haan Bela

Kalaptragédia.

I.

Apa. Ez jó lesz, kissé kicsi ugyan, no de úgy is megyünk a borbélyhoz hajat nyírni.

II.

Apa. Csak nyírja meg jól, borbély úr, hogy ne kellessék újra megnyíratna egyhamar.

Apa. Tyűh a teremfáját, most meg már nagy a kalap!

A tárcza és az óda.

— Mese. —

Egy modern tárczacikk — olyan pikáns féle —
A büszke ódához imígyen beszéle :
«Nyomorult lény vagy te, magas röptű óda,
Bár dicsér a világ Sappho s Pindár óta.
Miénk a dicsőség, kik vigan csevegve
Bárkit elvezetünk pokolba, egekbe,
Harezok és légyottok titkait feltárva —
Beláthatod, hogy a tárczának nincs párja!»
Az ódát a guta csaknem megütötte
S így felelt dölyfösen : «Hitvány koresszülötte
Élvek mocsarában fulladozó kornak,
Melyben minden nemes elfajul, elsorvad,
Fecsegsz, mint a piac elhízott kofája!
A költészet, ez az örök fényű fáklya,
Mely nappalt támaszt a viharos, zord éjben :
Ott lángol az óda felemelt kezében! . . .
Soká folyt a vita, pedig úgy is meddő :
A *papirkosárban* hevert mind a kettő.

Romváry Károly.

Vallásos üzlet.

Rendőr. Hej, hogy értsem azt? Péntek este a zsidótemplom előtt láttam önt kéregetni, ma pedig a kath. templom előtt koldul, hát mi tulajdonképen az ön vallása? — *Koldus.* Én, kérem oláson, sidó vadjok; de higyen el o rendűr oreság, hodj o mostani idűben edj vallásbúl nem élheti meg oz ember.

Kifogott rajta.

Téglásné. Nem tudom, mit csináljak a szobalányommal, valahányszor kimegy, mindig az én ruháimat veszi föl!

Lábasné. Tegyen úgy, mint én. Ha ruhát megyek venni, mindig magammal viszem a szobalányomat s a kiválasztásnál az ő ízlését követem. Véleményét kérem, s a melyikről azt mondja: «Ez nekem nem tetszik», épen azt veszem meg. Azért nem is hordja soha az én ruháimat.

Szobalány (az ajtó mögül, a hol eddig hallgatódzott): Ezt mindjárt első alkalommal kitaláltam s azóta véleményemnek mindig az ellenkezőjét mondom neki.

Ez is meglepetés.

Sokat törte a fejét Kellemessy Aurél, mivel lephetné meg szeretett aráját újévre. Már-már lehetetlennek látszott a feladat, mert nem talált semmit, a mivel már meg nem lepte volna. De ahol nagy a szükség, közel a jó gondolat. Neki is jött.

Újévkor mosolyogva tapasztalta, hogy szemrehányó tekintetek özönével fogadják. Arája meg épen duzzogva szólt hozzá:

— Igazán meglepett bennünket, Aurél, hogy semmi-vel lepett meg.

Aurél czélja el volt érve. A meglepetés sikerült.

Ez is portéka.

Utazó. Vegyen kérem, portékát, igen olcsón adom, cukor, kávé, malaga à tout prix.

Kereskedő. Czukrom, kávé, malagám van; de küldjön egy métermázsa átuprit!

Megfejtése

a lapunk 4. számában közölt rejtélyes régiségek:

Laczi umbella alatt is aromás theát rummal iszik.

Nagy bánat.

— Sajnálattal konstátálom, hogy a mi Gábor barátunk többet iszik, mint a mennyit egészsége elvisel.

— Istenem, tudod, a felesége miatt teszi, nem csoda, ha bánatát borba akarja fullasztani.

— Úgy? akkor sok baja lesz még, mert úgy tetszik, hogy a bánata *úszni* tud.

Előkelően.

— Zsuzsi, ha valaki látogatóba jön, megkérdi és bekiáltja nevét az ajtón. Értette? — szólott ő nagysága újdonsült szobalányához.

— Hogyne értettem volna!

Az első személy, kit be kellett volna jelentenie, az úrnő francia tanárnője volt, mademoiselle Josephine, kit a szobalány a parancshoz híven következő módon jelentett be:

— Ténsasszony, itt a «vad mázel!»

Budapest, G. Á. Jobban tudná azt a rajzolónk, melyik jelenetet vegye tollára, csak válogathatna benne; hanem hát megénekelte már ezt a tárgyat Arany külömbül. Előbbi verse alatt csak azért nem hagytunk meg többet neve kezdőbetűinél, nehogy megsért-sük az ön szerénységét, hiszen alig volt benne sor, melyet magunk át nem gyúrtunk. — *Budapest, B.* Mindeniknek van kifogástalan, csinos öltözte meg egy-egy szellemes ötlete. — *Tab, L.* A csiklandós kóser adoma nem ujság előttünk, a nyomtatékat más kezek is eljuttatták hozzánk, dobra kerül. — *B.-Váralja, Cs. B.* Nehány szem konkoly is tévedt a tiszta búza közé, hanem ez aztán kétszeres. Kellemesen érintett a tudósítás, hogy a magtár nem ürült ki egészen. — *Budapest, S. Á.* Első verselési kísérletének látszik. Nem nyitjuk meg előtte kapunkat. — *S.-A.-U. G. M.* Mindkét végét nyersen hagyta, annál jobban ízlik a közepe. A derék Billog Márton sikkasztmányát megtéitette kiadóhivatalunk. S ön képes volna ennek jövőre elejét venni? De már abban tamáskodunk. — *Brassó, V.* Egy-két régiebb sütetü apróság híján mind bekerül. A visszakiáltás engedelmes fülekre talált. — *Budapest, K. I.* A leányasszony malheurjét más alakban ismerjük, a kulacsot meg már régen átfarmáltuk. Vázlatok készítése teljesen fölösleges: piktoraink, hál'istennek, invenczió dolgában nem állanak olyan csehül. — *Budapest, K. P.* Alkalmilag beszoritjuk. — *Debreczen, K. M.* Dehogy krónikás, még csak nem is adoma. Egyszerű ötletecske, melyet pár szóval is elmondhatunk. — *Budapest, Sz.* Szörnyen komoly, nem nekünk való. — *Budapest, R. K.* Az ó-francia epigramm megfelel kezdő betűjének, idegen termékekkel különben sem élünk, a többi nem szükölködik sem ötlet, sem eredetiség dolgában.

HIRDETÉSEK

Fővárosi vigadó.

Február hó 2-ára hirdett álarczos polgári táncvígalmom február hó 10-ére halasztatik.

Ifj. Kommer Antal.

Benedek Lajos és Társai

szabadalmi irodája

Budapesten, Múzeum-körút 10.

*A nm. kereskedelmi Miniszterium által
körröndeleltileg a föltalálók bizalmába ajánlva.*

Megnyitási jelentés!

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, miszerint Budapesten, **Andrássy-út 15. sz. a.**, a mai napon

vendéglőt

nyitottam. — Nem kimélve költséget, a helyiségeket a mai igényeknek megfelelőleg a legszebben berendeztem és törekvésem oda irányuland, hogy a n. é. közönség meglegedését minden tekintetben kiérdemeljem.

Becsés látogatásért esd, kiváló tisztelettel

KUNTNER JÁNOS, vendéglős,

a «fővárosi vigadó» volt bérlője.

A FRANKLIN-TÁRSULAT kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

A HÁZASSÁG

KÉPZELETBEN ÉS VALÓSÁGBAN.

Rajzok az életből. — Angol eredeti után.

I. Előérzetek. — II. A megvalósulások. — 17 színnyomatú képpel.

Ára színes borítékba fűzve 1 frt 20 kr.

A Franklin-Társulat kiadásában megjelent és minden könyvtárúsnál kapható:

KIELLAND L. SÁNDOR.

WORSE KAPITÁNY.

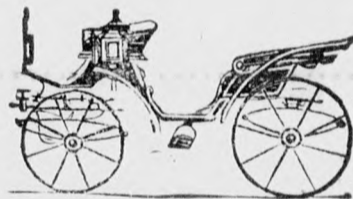
REGÉNY.

NORVÉG EREDETIBŐL FORDITOTTA

SZINNYEI OTMÁR.

Kiadja a Kisfaludy-társaság.

Ara fűzve 1 frt 50 kr., vászonba kötve 2 frt.

ZSIGMONDI KÁROLY

kocsigyártó

BUDAPEST, Múzeum-körút 21.

Kivánatra árjegyzékek bermentve küldetnek.

Pontosan kipróbált

Hőmérők!

Hőmérő ablakra vagy ajtóra csavarható
finomabb frt 1.50, 2.—
2.50, 3.—; olcsóbb faj
frt —.80, 1.—, 1.20, 1.50.

Hőmérők szobák és termek számára,
finomabb frt 1.—, 1.20,
1.50, 2.—, 3.—; olcsóbb
faj 50, 60, 80 kr, 1 frt.

Hőmérők állványon, frt
2.—, 2.50, 3.—,
4.—, 5.—.

Fürdő hőmérők 50, 60,
80, 90
krajezar, frt 1.—, 1.50.

Orvosi hőmérők frt 1.20,
frt 1.50,
1.80, 2.—.

Orv. maximal hőmérők,

a jeni es. kir. csillagda
bizonyítványával ellátva
3 forint.

Nagy pontos ajtó hőmérő 1 drb csak 5 frt.

LIPPERT GYULA

látyszerész

orsz. közp. tanszerraktárában,

**Budapest, IV. ker.,
múzeum-körút 39. sz.**

Üzletünk 1889 február 1-től IV., egyetem-utca 1. sz. alatt található.

KOHN TESTVÉREK

Budapest, IV., gróf Károlyi-utca 28-ik szám,
ajánlják a n. é. közönség becses figyelmébe gazdag be.endezési

antiquar-könyvkereskedésüket

melyben nagybecsű régibb művek, valamint a legújabb irodalmi kiadványok mindjárt megjelenésük után igen jutányos áron kaphatók.

Magyar szépirodalmi művek dús választékban.

Az akadémiai könyvkiadóvállalat összes kiadványai olcsón megszerezhetők.
Folyóiratok és hírlapok legdúsabb raktára. — Könyvek és könyvtárak megvétetnek. — Könyvtárak és egyletek évi számlára vásárolhatnak.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan. — Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

CHOCOLAD STÜHMER.

VÉDJEGY.

A legjobb gyártmányának elismerve!!

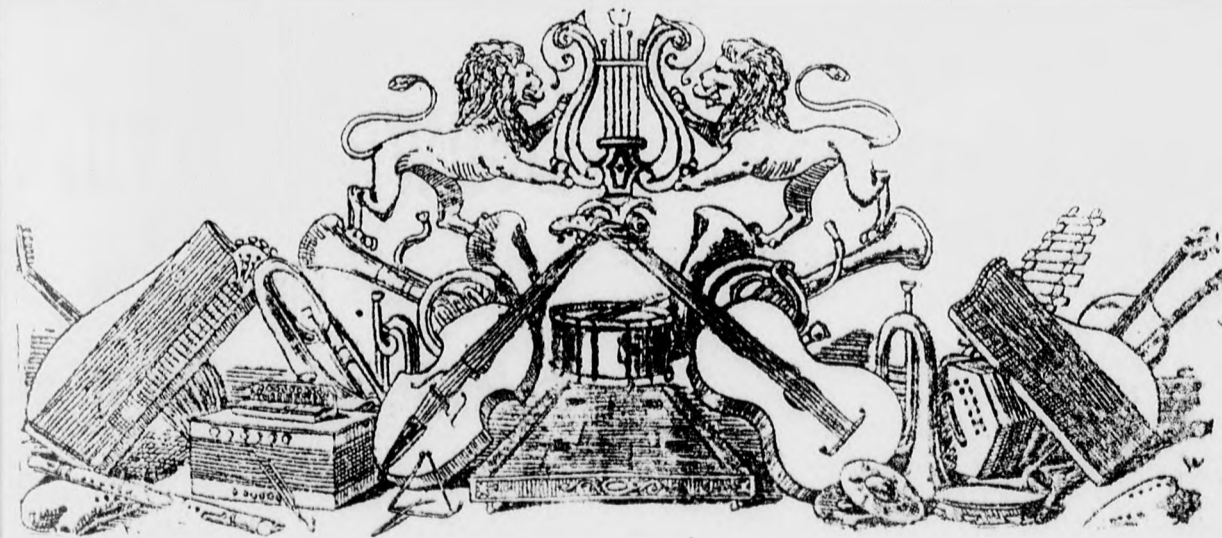
Készletben a legtöbb budapesti és vidéki füszerkereskedésben.

LEGNAGYOBB GYÁR MAGYARORSZÁGON.

Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 8.

Arany és ezüst érem.

Az 1885. orsz. kiállítás jury-tagja.

Sternberg Armin hangszergyáros, Budapesten, kerepesi ut 36.

(a Rókus-kórházzal szemben.)

Mindennemű saját gyártmányú hangszerek, harmonika és harmonium legnagyobb választéku raktára. Valódi olasz és belföldi húrok. — A legújabb, feltűnést keltő **mechanikai szalonhangszerek**, mint Ariston, Herophon, Orpheus, Simphonion, Phönix főraktára.

200 képpel díszített nagy hangszerek-katalogus kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Harmonikáról külön árjegyzék kérendő

Legújabb!!! Harmonikafuvola 12 billentyűvel, kellemes hangokkal, mely azonnal megtanulható és játszható. — Igen kedves mulató-eszköz bárki részére. Ára 2 frt. Hangszerek javítása jutányosan teljesítetik. — Ocska hangszerek ujakra becsereztetnek.

CRÊME DE MARGUERITE

a legpompásabb szepítő szer, melyet egy hölgy sem fog nélkülözhetni, ha csak egyszer is megkísérlette. Az arzbörnek pompás ifjú üdéséget kölcsönöz, a szépséget megóvja a lég, nap és kor kártékony befolyásától s eltávolítja a szeplőt, májfoltot, pörsest és atkakat. Teljes ártalmatlanságát igazolja az orsz. vegykezérlési állomás (állami intézet) bizonyítványa, melynek másolata minden egyes csuporhoz mellékeltek.

Egy adag kapható 2 frtert (postán küldve 20 kerral több).

Kriegner György gyógyszerárában a „Magyar koronához” Budapest, VIII., Kálvin-tér.

A „Reparator”

csúz, köszvény, csúzos fej-, fog- és fülszakgátásoknál és ütési daganatoknál rendkívüli hatású gyógyszernek főraktára. Egy nagy üveg ára: 1 frt, kicsi 50 kr. Kapható minden gyógyszerárban.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 5 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 12 kr. Többszöri hirdetés knél árkedvezmény adatik. — Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czimmel ellátott vagy poste restante megrendeléseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csak a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérdéseknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., vácsi utca 11. szám alatt.

5. sz. 1889.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Február 3.

Fiatall angol vagy német (ulmi) **dogge**

kerestetik megvételre. Ajánlatok e lap hirdetőhivatalához küldendők. 19

Egy rossz német

de jó magyar, egy, ha nem is jó, de szép német hölgynek keresi ismeretségét, aki tandíj elfogad egy jó magyar szívet. — Levelek: «Anti-demonstráns»-nak kéretnek a hirdetőhivatalba. 20

Unatkozó

szépnek hajlandó egy ur, akinek naponta 24 szabad órája van, a farsangon át szórakozást szerezni. — Ajánlatot «Nekem» czimen kell a hirdetőhivatalhoz küldeni. 21

1000 frt

értéket mutat egy brilláns-melltű, imitált brilláns, valódi arany tű 3 frt 20 krért, ezüst tűvel 1 frt 50 kr., réztűvel 50 kr. Broche-ok, karpereczek, diadéme-ek, hajtűk aránylagos árban Saphir R.-nél. Czímét a hirdetőhivatal közli. 22

A hon gyásza.

Rezső trónörökös mellképe aranyrámában, üveggel 1 frt 40 kr. — Czímem a hirdetőhivatalban. 23

Intelligens

jó módu fiatal ember egy kis barna ismeretségét keresi. — Jelige: «Szolid». 24

Akinek

komoly szándéka van, valakivel házasságra lépni és az illetőnek ezt discret módon értésére kívánja juttatni, egy finom modoru egyének veheti igénybe tapintatos eljárását. «Repülj fecském» czimen vár leveleket. 25

Sorsjegyek

részletfizetésre úgy kaphatók, hogy mindenki már az első részlet lefizetése után a sorozat- és sorszámokkal ellátott részletivel a játék és nyerevény jogával bír. Eladó czímével a hirdetőhivatal szolgálat «Első részlet» czimen. 16

Fordítási

munkákat elvállal német, angol, olasz, francia, török, szláv nyelvekből és nyelvekre egy gyakorlott fordító. Czímével szolgál a hirdetőhivatal. 1

5,000 frt

készpénzzel rendelkező egyén oly üzletet vagy vállalatot szeretne átvenni vagy alapítani, mely kézzelfoghatóan sokat jövedelmez. Ajánlatok «fényes üzlet» czimen a hirdetőhivatalhoz küldendők. 2

Téli

olvasmányul füzetes magyar és német regények a bolti ár egy harmadáért kaphatók. — Ezenfelül egy Ipolyi Magyar Mythologia vehető 50 frtért; «Magyar Lexicon» alig használt 17 vászonkötet esinos kiállítás 64 frt helyett 32 frtért. Brockhaus legújabb 14. kiadásu lexicon 102 frt helyett 63 frtért (17 díszkötet). 3

Részletfizetésre

inga-, zsebórák és ékszerek kaphatók Grünberger Armin Béla óra- és ékszergyári raktárában, Budapest, IV. ker. Városház-tér 9, Harisch-féle bazár, II. lépcső, II. em. 28. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. — Árjegyzékek ingyen. 4

Fiatall

tanítónő, okleveles, ki a magyar és német nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírja, alkalmazást keres. 4

Régi pénz.

Egy körülbelül 100 darabból álló értékes régi pénzgyűjtemény eladó. Hol? — megmondja a hirdetőhivatal. 5

Használt és új

pénz-szekrények rendkívül olcsó áron kaphatók. 7

Adomaképek

metszvényei, a legkiválóbb magyar művészek által rajzolva, a hozzávaló szöveggel együtt jutányos áron kaphatók. Czím megtudható a hirdetőhivatalban. 6

Rendkívül

szükséges betegeknek, idegeseknek, de még oly egészséges embereknek is, akik a léghuzamtól félnek, nemkülönben czélszerű a termék és lakás kihűtésének megakadályozására s az egyenletes hőmérsék fentartására a cs. kir. szab. «Léghuzamelzáró». 30 méter 5 frt. Az eladó czímével «Léghuzamelzáró» jegy alatt a hirdetőhivatal szolgálat. 17

Jelzalog-

kölesönöket 20—500 ezer frtig nyujtok oly módon, hogy oly helyek számára, hol már a jelzalog-vagy a nemzeti bank kölesöne van betáblázva, a tétel átvételük s még egyharmadrész összeg kölesön adatik. 9

Egy szép ház, gyümölcs- és akác-fákkal Monoron, vasuti állomás, Budapesttől egy órányira, szabad kézből nagyon jutányosan eladó. Bővebbet a hirdetőhivatalnál. 10

Egy

distingvált, fiatal, esinos, kis-asszony, ki hosszabb ideig volt egy előkelő czukrász-üzletben elárusítónőül alkalmazva, hasonló üzletben vagy más megfelelő alkalmazást keres. Czime a hirdetőhivatalban. 14

Gyors siker

feltűnő csekélységért bámulatosan rövid idő alatt egy kitűnően gyakorlott tanítónőtől a francia nyelvben és zongorában. 11

B. R. k. a.

Üdvözli a «Kis bolond». 15

P. Tornay R. kiadásában kaphatók az összeg elől. beküldésével

Rezső trónörökös

mellképe 50 kr.

Emlék-

műlapok és könyvek.

Műlapok 100 drbja 40 frt, 30 drb 15 frt. Művészi rajz, disznyomás, finom carton. Cs. Sándor L. — Ujfalussy Amadil. — Domahidy Elemér. — Petrovits Bazilián. — Hoffmann Róza k. a., Dulin Károly. — Harkányi A. és Kerékgyártó I. — Gorove M. k. a. és br. Uray Bálint.

Könyvek dbja 20—50 frtig. Diszcarton, luxuskötés, pergamentpapir, fényezett szekrényben, Renner Gusztáv jubilauma. — Daruváry A. — Bonnáz S — A jótékonyság matronája. — Egy megye atyja. — U. Béli G. — Sz. Lázár M. — Wagner J. — A legnagyobb magyar özvegye.

Budapest, Sip-utca 25. sz.

Hirdetéseket

az „URAMBÁTYÁM“ valamint minden bel- és külföldi hirdetés számára árszabályszerinti árak mellett elvállal

Schwarz Gyula

hirdetések felvételi irodája,

Budapest, vácsi utca 11. sz.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. — Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról s költségtervezetek a legkészségebben adatnak.